

מבעד למסוה

(שעורים בהסתכלות)

אמרו חז"ל: אין פורענות באה לעולם אלא בשביל ישראל, ואני אומר: — בשביל ארץ ישראל, והא ראייה: בקש חוקן ממכה

לישב בשלוח במזרח הירדן ולהמציא פרנסה ו"כסא רבנות" לכן זקונים שלו בארצנו, וקפץ עליו רוגזם של הוהאבים ויחיה התימני ובאו עליו בסערות תימן, וה"שמינדר-בגץ" מהג'ז שנכנס בקולי קולות לרבת בני עמון יעשה "ויברח" בחשאי במהילת למכה ותבוא עליה מיתה מ"שונה" ואז ישכח את ישראל ואת ארץ ישראל לעולם ועדי אינשאללאה!.. וכל מה שיש במזרח יש כנגדו במערב: כל מה שיש אצל אומות העולם ובני-דורנו יש גם אצלנו. הנהי למשל, "המזרחי" שלנו קרא חזרה את פיי קפשה ממלון-יוז לרגלי קמיוצימי, כידוע, וגם הם, כלומר האנגלים קראו חזרה את פיק-פשה שלהם מצבאות ערב במזרח הירדן וכבר חזר ב"ה לעירנו, ולא עוד אלא שבטלו את הצירות שלהם שם לשם קמיוצימי של ארבעים אלף פונט, במקום פיק-פשה יהיה לבני-דורנו פיק-ברכים או "פיק-פוקט" ובמקום צירות — צרות צרורות, וכז"מלך

שכננו ישאר בארמונו הגדול וכל הבידואים שלו כצאן בלי רועה ו"כדוב-בלים-נור", בלא כליומר ובלא מגדלים פורחים באויר, ונשא את עיניו וידיו אל אללאה וקרא אליו: מאין יבא עורי, יא ראב!... וארבעים אלף פונטים הם כנגד ארבעים אלף חיילים של שכננו הנוזי, וילכו מסתמא אל הצד שבנגד-לקיים כה שניימיר: וסכסכתי ערב בערב ונלחמו וכו'—עד גמירא.

וליכא מידא וילא רמיזא באוריתא ודוקא בסדרה של שבת זו: "קול מלחמה במחנה", אין קול ענות גבורה מהאי גיסא ואין קול ענות חלושה מאידך גיסא. בקרוב תבוא הסדרה של "ויקהל" את כל ראשי המטות והבידואים למיניהם מן המדבר ועד פדוארם ואח"כ גם פרשת "פקודי" לשרי-הצבאות ושפעת קלגסים, צהצוח חרבות והגפת-תריסין. ואי"ה וביחוד "זונבול" שלנו תבוא פורענות על שני הצדדים לקיים מה שנאמר: ידו בכל ויד כל בו, ואז יקראו בני-דורנו אל ההר: "שמואל, שמואל" ! והוא יעשה את עצמו תהלה בלא מבין, עד שיר-פיע המלאך המושיע בדמות חיילות בים וביבשה ואפילו ברקיע מבני עשרת השבטים אשר מעבר-לסמבטיון ויכנסו למזרח כדי לעשות "שלהם" ולהביא שם סדרים, ובני-תים ישכחו לצאת משם ממש כמו במצרים עד היום הזה...

איני כ"כ בקי בעניני דיפלומטיה של בני-דורנו כמו למשל אבישר, ראש הסתדרות חלוצי-המזרח לפנימיים וביחוד ר'

ח. קסטל, ראש לשכת העתונות במלון יוז לפנימיים, שהכינו — כך מספרים בהוגים הגבוהים שלנו — תכנית רחבה ע"א שאלת הערבים במזרח, וגם לא השתתפתי במועצות של שליחי חלוצי-המזרח לקונגרס הציוני, שנתכנסו בחשאי עם מנהל לשכת העתונות הנ"ל, כמו שקראנו בעתונים, כדי לרזו ע"א "שאלת השכנים שלנו", אבל יודע אני וזוכר רק גירסא דינקותא מ"החדר" כי בני-עשו דורשים אף הם את הלקס בירושה של אבי-הם אבינו והם ילמדו "בלק" עם בני-יש-מעאל ובני-קטורה, ואנחנו? — אנחנו נעמד, כמובן, כרחוק ולא נקוף אפילו את אצבענו הזעירה לטובת בני דודנו המזויפים ונקרא אהריהם מלא, כאחינו הספרדים: הם ביניהם, אש ביניהם, שטן ביניהם ושלום על ישראל!..

* * *

ועכשיו, נניח, כמו שאומרים, את ה"בן מלך" מן הצד ונטול את ה"בת-מלכה"... צודק ולא אבושי, כי גם אני לא קבלתי הזמנה לחגי-היובל של ה"מים" האוילינית בשבוע זה ובכל-זאת השתתפתי ב"ה בנשה הזהי בלא יודעים ובלא תשלום של ששים גרוש למפרע דמי-אכילה וגם לא רצתי עם כל יתר מלקסי-הפינכא שלה להשתדל ע"י השתרתוק והשת-קרוב והדאר כדי להשיג כרטיס-כניסה à tout prix — ואם לא תגידו בגת אנלה לכם בלחשישה, אבל רק לפנימיים, כמובן, כי זכיתי אפילו בהשתדלות בעל-הבית, לשבת לעילא ולעילא, בין "הרבי" ובין כלת-הנשה, מאחור על כסא נמוד

ובמסוה אדמוני על פני כאנגלי אמתי לכל יכירוני...

ומה אני לכם, תלמידי החכמים? — אין כה בעטי הדל לתאר לפניכם את כל פרטי המשתה הגדול שערכו שם לכבודה, ממש כסעודת המלך אחשוורוש והמלכה ושתי בשעתה... השלחנות היו ערוכים באולם בצורת "חטא" (ח"ת קרי) והאורחים ישבו מסביבם כשורות ו"על חטא" במחזור יות"כ, באמצע השלחן מימין, בצד מזרח, ישבה הכלה על שני כסאות, "הרבי" שיחי' לימינה וה"סטרא" אחרא משמאלה, הרב-נית מפנים ועזמות מאחור, וכל יודע דת ודין משלהם ומשלנו ישבו משני העברים, אחריהם כל שרי המדינות, הפרתמים והאחשדרפנים למיניהם: ממוכן, הירונותא, ברונותא, הוד-סונותא וכל יתו הסריסים, ומרדכי היהודי יושב בשער המלך ומשתחווה ב"סמיל" על שפתיו לפני כל המן וכל ויזתא משלהם בשעת כניסתם לאולם, וגם חרבונה זכור לטוב: קצת "נייטיבס" זכו אף הם לגדולה ולעצם מן השלחן ותרבושים אחדים לשווי-המשקל... למולנו, על יד הכותל-המערבי עמד שלחן מן הצד וסביבו בנות-צלפחד מפריו וה"לויתן" שלהן שהעלו בחכתו הערב (פאנאלירש בלע"ז) יושב לפניו ואומר שירה-שירים: אזי חומה ומה נעשה לאחיותינו כיום שירובר בהן?...

ואני — מניתי את רגלי הקרואים מתחת לשלחן ומצאתי עפ"י חשבוני כי רבו הנקבות על חזכרים באולם, כנראה שרבים

כאחב"י, שהוזמנו אמרו: "אשרי יושבי ביתך" ואלה שאינם בקיאים כ"כ ב"אשרי", שלחו את פלג-נופם, כלומר את הפלונית שלהם, הוי מאחרים שלא היתה להם ברירה, מחמת שלא הגיעו עדיו, כנראה, לשמנה-עשרה לחופה, כגון: ולך מרכס, פריזלנד וקיישי... ואת חטאי אני מזכיר: הסתכלתי רגע מאחורי המסוה אל המראה הגדולה אשר לפני כדי לראות את מלבושי הנשים ולא ראיתי עליהן כמעט כלום: הפרוץ מרובה על הבנין ר"ל...

* * *

ואיך היה אומר הזולל וסוכא הלו? — "אין מרקדין לפני האכילה" ולפיכך פתחו הפעם בשלחן-ערוד עם כל הדינים, לפני כאו"א מהמסובין, עמד לו כרטיס נאה בלשון ציפת ולמעלה ב"וד זר ירוק ונאה — זכר למכה! — באויות מוזהבות המלה: Menu (פרשת האכילה), שלחתי את ידי מלמטה ואמרת: גמינא, מינא תקל ופרסין" ולפני כל מאכל קראתי את הרשימה לפני "הרבי" ונתתי בהם סימנים בר' יהודה בשעתו:

— Hors d'oeuvre — שלש השפות הרשמיות, דהיינו: לשון-הרעי, לשון סניינהור של עשרת-השבטים ולשון נופל על לשון של הקצינים האנגלים... — "מרק של אולינה" — רמז ל"סיר" חחדש שבו נתבשל... — "תרנגל-הודו של לוזן" — כנגד ה"תרנגל" שלנו בעמאז: אגבי כשלא הספיקו

